

فصلنامه مطالعات فرهنگی - دفاعی زنان

سال اول، شماره ۳، زمستان ۱۳۸۴

معرفی کتاب:

آیا زنان انسان هستند؟* (زنان قربانی صنعت پورنوگرافی)

تهیه کننده: مهرزاد مهزار

اشاره:

یکی از پیشگامان جنبش فمینیستی آمریکا با انقیاد شدید از قانونی کردن صنعت پورنوگرافی و تجاوز شدید این صنعت به حقوق زنان، آنان را قربانی جنگ بزرگتر از تروریسم دانسته است.

کاترین مک‌کینون، یکی از پیشگامان جنبش فمینیستی، در کتاب جدید خود با نام **آیا زنان انسان هستند؟** نوشته است هنوز زنان بیش از آن که همچون انسان رفتار شود، به مثابه اسباب و اشیاء رفتار می‌شود. وی از جنگ خود با پورنوگرافی گفته و درباره این که آیا تا با حال، مردان و زنان توانسته‌اند، ارتباطی واقعی با هم داشته باشند یا نه، بحث کرده است. او می‌گوید حقیقت زمان کنونی، آن است که قانون تجاوز و تعدی، در واقع از متجاوزان حمایت قانونی می‌کند و بر اساس دیدگاهی تنظیم شده که در جهت تضمین امنیت کیفری اغلب سوء استفاده‌های جنسی است.

خانم مک‌کینون که یکی از برجسته‌ترین چهره‌های فمینیستی و یک حقوق‌دان متعصب و چهره‌ای علمی است، موضوع بهره‌گیری از حربه قانون برای کاهش سوء استفاده‌ها و اذیت و آزارهای جنسی را مطرح کرده است.

* به نقل از سایت بازتاب: ۸۵/۱/۲۶، منبع اصلی روزنامه گاردین

در بخشی از کتاب خود می نویسد: اگر زنان را انسان می دانیم، پس چگونه است که همچون بار محموله، با کشتی و کانتینر از تایلند به خانه های فساد در نیویورک انتقال داده می شوند؟ آیا اگر زن را انسان فرض کرده باشیم، امکان داشت که به عنوان برده های جنسی به آنان نگاه شود؟

در جای دیگر از کتاب می گوید، برابری جنسی، تا وقتی مردان به خرید و فروش و بهره برداری از زنان می پردازند، دست نیافتنی است. او بر این باور است که قوانین در این زمینه با سکسی ترین نوع فرضیات نوشته شده اند در قانون آورده اند که ممکن است زنان از لحاظ اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و مذهبی در سطح یکسانی با مردان نباشند، اما در لحظه مراداد جنسی، با هم برابرند. او معتقد است که در جامعه کنونی ما پورنوگرافی بر عقاید افراد درباره داستان تجاوز تاثیر گذاشته است مثلاً اگر زنی بگوید در ارتباط جنسی توافق نکرده بودم، مردم نمی دانند که او چه می گوید، چرا که به هر حال او در این کار موافقت کرده است همچنین وقتی بگوید، ترجیح می داده به خانه برود و در این اقدام دست نداشته باشد، می گویند او همجنس باز است و باید به تجربه درست و مناسبی از یک رابطه درست جنسی دست پیدا کند.

مک کینون همچنین در کتاب خود فقط با کلمات خود به مخالفت با تغییر قانونی کشور آمریکا که از پورنوگرافی به عنوان یک گفتگوی حفاظت شده یاد کرده، پرداخته است که در واقع، همان به تسلیم در آوردن زنان با حرف و تصویر بوده که در پایان هم به تجاوز و قتل آنان می انجامد.

در بخشی از کتاب آورده است باید گفت، عوامل سوء استفاده های جنسی، تجارب خودشان را از درون زندان هم انجام می دهند مک کینون ادامه می دهد از زمانی که تلاش خود را به مدت یک ربع قرن برای محدود کردن اشاعه تصویر و نوشته جات

پورنو، آغاز کرده، صنعت جهانی به تجارتی بزرگتر در این زمینه تبدیل شده و حدس زدن درباره مقیاس درست این فعالیت‌ها را بسیار سخت کرده، زیرا بخش بزرگی از آن تحت اداره جرایم سازمان یافته است؛ میزان بهره‌مندی در این نوع تجارت سالانه بیست میلیارد دلار برآورد شده که تولید محصولات جنسی این بخش، از هالیوود هم بیشتر است.

درجایی از کتاب بیان شده؛ در سال ۲۰۰۵ مجله تجاری اخبار فیلم‌های ویدئویی بزرگسالان، اعلام کرد که صنعت پورنو در آمریکا، سود ۱۲/۶ میلیارد دلاری داشته است و تولیدکنندگان محصولات جنسی، به کمک رسانه و سیستم‌های قانونی رشد پیدا کرده‌اند؛ بنابراین، برای ساخته شدن این گونه محصولات، حقوق تعداد بیشتری از زنان و کودکان نادیده گرفته شده و به خاطر اشاعه این محصولات، مورد سوء استفاده قرار گرفته‌اند.

خانم مک‌کینون معتقد است فرهنگ عمومی، بیش از گذشته، خود را با این حقیقت وفق داده که مشتریان محصولات پورنو زیاد شده‌اند و فرهنگ باید یا خود را با آن شرایط وفق دهد یا آن‌که بداند، مبارزه‌اش با شکست روبه‌رو خواهد شد؛ این، نمود کاپیتالیسم و یک جدایی از وضعیت معمولی و عقلانی است مک‌کینون همچنین در کتاب خود به مطلب جالبی اشاره کرده است وی نوشته است تعداد زنانی که هر ساله در آمریکا به دست مردان به قتل می‌رسند، بیش از تعداد افرادی است که در اثر حمله ۱۱ سپتامبر کشته شدند خانم مک‌کینون می‌گوید من باید بابت مواردی که به شدت از تروریسم تهدید آمیزتر هستند، اظهار همدردی کنم؛ یعنی همان خشونت طولانی مدت مردان نسبت به زنان.

روزنامه گاردین در پایان می‌نویسد امیدوارم که خانم مک‌کینون در جنگی که آغاز کرده، در مقایسه با بوش و بلر، به موفقیت‌های بیشتری دست پیدا کند.